

INAGALE

Gradski muzej Vinkovci
Trg bana J. Šokčevića 16
HR - 32100 Vinkovci

VUČEDOLSKO NASELJE NA ERVENICI U VINKOVCIMA

UDK 903 "63": 72.031 (497.5)

Izvorni znanstveni rad

Tijekom zaštitnih arheoloških istraživanja 1994. godine na području Ervenice u Vinkovcima otkriveno je pet otpadnih jama s materijalom koji pripada kasnoklasičnom B-2 stupnju vučedolske kulture. Jame su kao dio stambenih objekata vjerojatno pripadale registriranim kućnim osnovama koje se nalaze na nešto povišenijem sjeveroistočnom dijelu Ervenice. Povezanost ovog naselja sa susjednim tellom »Tržnica« očita je u identičnosti keramičkog materijala, te položajem na dva prirodno povišena prostora na lijevoj bosutskoj obali, koje dijeli samo utok potoka Ervenice u Bosut.

Zahvaljujući povoljnom geografskom položaju, Vinkovci su oduvijek bili prostor gdje su se kontinuirano nasljeđivale kulture. Smješteni u ravnici između Đakovačkog i Vukovarskog ravnjaka, te na mjestu gdje se savski i dunavski sliv međusobno najviše približavaju, Vinkovci su položajem bili pogodan prostor za naseljavanje od neolitika do današnjih dana. Rijeka Bosut, najveći prtok Save, meandrira ovim područjem u dužini od 186 km, a direktna povezanost između Posavine (sliva Bosuta) i dravsko-dunavske nizine (sliva Vuke) odvijala se preko potoka Ervenice (Barice). Lijeva obala Bosuta, nadmorska visina koje iznosi oko 90 ni, znatno je viša od desne, pa je zahvaljujući tome bila zaštićena od čestih poplava i pogodna za naseljavanje. Takvi su povoljni uvjeti naseljavanja uz riječne tokove i prirodno povišene položaje pogodovali podizanju naselja. Upravo na prirodno povišenoj lijevoj obali Bosuta razvit će se prva pretpovijesna naselja na području grada Vinkovaca.

POLOŽAJ NALAZIŠTA

Područje Ervenice (bivše ratarsko područje) nalazi se na lijevoj obali Bosuta, jugoistočno od središnjega Gradskog trga. Smješteno je na utoku potoka Ervenice (Barice) u Bosut, samo stotinjak metara jugoistočno od velikog vučedolskog naselja na tellu »Tržnica« (Karta 1).

PREGLED ISTRAŽIVANJA

Prostor Ervenice naseljen je od neolitika, te je odavno poznat u stručnoj literaturi. Prvi ga put spominje J. Brunšmid, koji navodi daje donji dio ulice Ervenice (danas Ulica M. Gupca) bio naše-

ljen već u kameno doba (BRUNŠMID 1902: 120). Prva sondažna istraživanja na ovom području proveo je S. Dimitrijević prilikom kojih je otkriveno starčevačko, sopsotsko i keltsko naselje (DIMITRIJEVIĆ 1966: 38, 68).

Nalaze vučedolske kulture S. Dimitrijević registrira samo na položaju »Poljski jarak«, koji je služio za odvod bujica i vode s ulice, a nalazi se pri kraju istočnog dijela Ervenice. Na dubini od 0,30 m, uz samu kućnu osnovu, zabilježio je ulomak zdjele vučedolskog tipa i tri mikrolita (DIMITRIJEVIĆ 1956: 413, T. 3:1). Kako u Gradskom muzeju Vinkovci ne postoji dokumentacija kojom bi se precizno odredio položaj »Poljski jarak«, za sada nije moguće točno odrediti njegovu lokaciju, osim da spaja Ulicu M. Gupca s Bosutom.

Vučedolska kultura, kao izraziti predstavnik kasnog eneolitika, na području Vinkovaca zabilježena je na velikom vučedolskom naselju, u literaturi poznatom kao teli »Tržnica«. Prvi nalazi s ovog lokaliteta potječu još iz druge polovine 19.st. (BRUNŠMID 1902: 118), zatim slijede nalazi iz 1951. godine prilikom niveliranja tella za plato Tržnice (DIMITRIJEVIĆ 1956a: 12), manje pokušno iskopavanje iz 1962. godine (DIMITRIJEVIĆ 1966: 39-42), te veliko zaštitno iskopavanje na položaju Hotela »Slavonija« 1977/78. godine (DIMITRIJEVIĆ 1979: 267-341). Prilikom urbanizacije Vinkovaca u drugoj polovini sedamdesetih godina, provedena su i velika zaštitna iskopavanja na lokaciji Robne kuće »Zvijezda« na središnjem dijelu tella, zatim na položaju Robne kuće »Na-ma« na sjeverozapadnom perifernom dijelu tella, te na zapadnom dijelu na mjestu Poslovne zgrade »Jugobanke« (danas Zagrebačka banka) (ISKRA-JANOŠIĆ 1984: 143-151). Najsjeverniji dio tog velikog vučedolskog naselja otkrivenje 1973., 1982 i 1990. godine prilikom izgradnje Komercijalne banke, Robne kuće »Varteks« u Dugoj ulici br. 2 i poslovne zgrade »Grazie« (ISKRA-JANOŠIĆ 1993: 61-78). Slučajni nalazi s lokaliteta Robne kuće »Šlomović« (danas Duga ulica br.15) (DIMITRIJEVIĆ 1956: 412-413), te sa zaštitnih arheoloških iskopavanja provedenih osamdesetih i devedesetih godina u Dugoj ulici br.19, 20 i 33 također potječu s prostora koje je zapremao veliki nasebinski kompleks. Zahvaljujući ovim opsežnim zaštitnim istraživanjima, do sada je otkriveno oko 11000 m² površine velikog vučedolskog naselja sa središtem na položaju Hotela »Slavonija«. Naselje se rasprostiralo na zapad duž Šetališta D. Švigelja i Duge ulice do Robne kuće »Na-ma«, dok zapadnije od Duge ul. br. 33 nije bilo vučedolskih nalaza (KRZNARIĆ ŠKRIVANKO 1999: 22-24). Slučajni nalazi s područja grada, osim onih s Ervenice i »Tržnice«, poznati su još s Krnjaša (Ulica J. Kozarca) uz samu Bosutsku obalu (DIMITRIJEVIĆ 1956: 413-414).

Kako vučedolska populacija rado iskorištava bivša naselja tako su i na tellu »Tržnica« Vučedolci naselili prostor gdje se prije nalazilo veliko starčevačko naselje. Ista je kulturna slika evidentna i na Ervenici, drugom vučedolskom naselju, koje od tella »Tržnica« dijeli samo utok potoka Ervenice u Bosut.

ISTRAŽIVANJA 1994. GODINE

Tijekom mjeseca lipnja 1994. godine provedeno je zaštitno arheološko istraživanje u Ulici M. Gupca 4, kč. br. 3323.¹ Istražena površina obuhvaćala je oko 100 m², od čega je dvadesetak kvadrata do zdravice uništeno podrumom bivše zidanice. Teren je podijeljen u tri kvadranta, A, B i C, s tim daje kvadrant C bio na najvišoj točki i najbliži Bosutu (dvadesetak metara od obale). Debljina kulturnog sloja iznosila je 3 m, od čega je 0,60 m otpalo na recentni šut (KRZNARIĆ ŠKRIVANKO 1994: 38-39). Stratigrafska slika uništena je naknadnim gradnjama i nivelacijom terena, tako da su slojevi izmiješani i poremećeni. Kulturni slojevi pokazali su kontinuitet naseljavanja od

¹ Ovim putem zahvaljujem na pomoći i smjernicama teren u Ul. M. Gupca 4. kolegici M. Krznarić Škrivanko, koja je 1994. god. vodila

starčevačke (DIZDAR - KRZNARIĆ ŠKRIVANKO 1999/2000: 7-22), vučedolske i keltsko-laten-ske kulture (DIZDAR 2001) do rimskog razdoblja.

NASEOBINSKI POKAZATELJI

Većina materijala s lokaliteta pripada vučedolskoj kulturi koja se javlja u sloju tamnosive rahle zemlje prepunom pepela, gara, kostiju, puževih kućica i školjki. U kvadrantu A na V 2,20 m otkrivene su dvije jame ukopane u predzdravični sloj, koje završavaju na V 2,40 m i 2,60 m. U kvadrantu C registrirane su još tri jame, od čega je jama III na V 1,90-2,60 m dala najviše keramičkih nalaza kao i dio kalupa za lijevanje bakrenih sjekira. Jama V otkrivena je na V 1,90-3,00 m u kojoj je nađen sloj zapečene zemlje, što upućuje na zasipavanje pepela koji se svakodnevno izbacivao iz kuća. Sve navedene jame pored keramičkih i ostalih predmeta svakodnevne upotrebe bile su prepune gara, pepela, školjki, kostiju, puževih kućica i kućnog lijepa. Ove su jame u početku vjerojatno služile kao spremišta za zalihe hrane, dok su u sekundarnoj upotrebi, kakve ih mi danas nalazimo, bile zasute otpadnim materijalom. Uglavnom se nalaze u blizini stambenih objekata, pa iako nisu nađeni ostaci ni jedne intaktne kućne osnove, tragovi podnica i velika količina kućnog lijepa upućuju na njihovo postojanje u neposrednoj blizini. Prilikom iskopa za plinifikaciju iste godine u istoj ulici od kć.br. 7-19 u kanalima širine 0,50 m, također su nađene velike količine kućnog lijepa i keramičkog materijala. Kod kć. br. 9 osim materijala vučedolske provenijencije, na V 0,90 m registrirana je podnica od zapečene zemlje u dužini od 1,00 m. U profilu kanala kod kć. br. 13 na V 1,20 m zabilježena je podnica u dužini od 0,50 m, a na V 1,80 m jasno su bili vidljivi tragovi još jedne podnice. Prilikom kontrole temelja 1998. godine za izgradnju kuće na br. 6, također je nađeno nekoliko ulomaka vučedolske keramike.

Očito je da su jame otkrivene iskopavanjem u Ul. M. Gupca br. 4 pripadale dijelu naselja, odnosno kućnim osnovama kod kć.br. 9 i 13. Otpadne jame, odnosno spremišta za hranu što im je bila prvobitna namjena, zajedno s kućom tvorile su zajedničku cjelinu stambenog objekta i u pravilu su smještene u njegovoj neposrednoj blizini. Kako se teren prema istočnom dijelu Ervenice postupno diže, gdje nadmorska visina iznosi 88 m, očigledno je istražen jugozapadni rubni dio naselja gdje su se nalazile otpadne jame, dok su kuće bile smještene na povišenijem sjeveroistočnom dijelu.

Sav materijal s lokaliteta u Ulici M. Gupca br. 4 pripada kasnoklasičnom B-2 stupnju vučedolske kulture (prema podjeli S. Dimitrijevića) i navodi na zaključak da paralelno, u istom vremenskom periodu, egzistiraju dva velika vučedolska naselja, na Ervenici i na tellu »Tržnica«.

MATERIJALNA OSTAVŠTINA

Obradom keramičkog materijala pokazalo se da najveća količina keramike pripada inventaru grubog posuđa za svakodnevnu upotrebu. Velika zastupljenost finog posuđa upućuje da su se pojedini oblici vjerojatno upotrebljavali i u svakodnevnom životu. Dominira keramika tamnosive i crne boje, dok je ona oker i crvenkastih nijansi uglavnom posljedica gorenja. Keramika je vrlo kvalitetna, rađena od dobro pročišćene gline bez primjesa pijeska.

Grubo posuđe rađeno je od nešto slabije pročišćene gline, debljih stijenki. Od oblika najzastupljeniji su lonci S-profiliranog tijela (T.1:5),² dok drugi najbrojniji oblik čine lonci zaobljenog tijela i cilindričnog vrata (T. 1:2). Lonci većih dimenzija služili su za spremanje hrane i javljaju se s tunelastim ručkama ili bez njih. Oni manjih dimenzija, koji su služili za svakodnevnu upotrebu, ponekad imaju gredasto izbočenje ili aplicirane ušice, kao dekorativno funkcionalni element (T.1:2).

2 Crteže je izradila Matilda Marijanović.

Najveći broj lonaca oba tipa ukrašen je barbotinom u predjelu trbuha i utiskivanjem štapića ispod ruba posude, te na prijelazu trbuha u vrat (T. 1:5). Kombinacije s plastičnom aplikacijom (T. 1:7), oslanjaju se na produženu neolitičku tradiciju (DIMITRIJEVIĆ 1979:290). Kod manjeg broja lonaca vratni segment je izglacan, dok su lonci manjih dimenzija uglavnom neukrašeni. Prema zastupljenosti oblika slijede zaobljene zdjele (T. 1:6), podlošci s gredastim izbočenjem (T. 1:4) ili bez njega (T. 1:3), bikonični lonci uvučenog vrata i izvijenog ruba (T. 1:1), te zaobljeni lonci.

Oblici grubog posuđa čine tipičan inventar za B-2 stupanj vučedolske kulture, a najbliže analogije mogu se naći upravo na tellu »Tržnica« (*Vinkovci u svijetu arheologije* 1999:93, kat. jed. 75,76).

Fino i prijelazno posuđe većinom je tamnosive i crne boje, rađeno od dobro pročišćene gline i glačane površine. Najčešći oblik su zdjele, od čega najveći postotak čine bikonične zdjele izvijenog ruba (T. 2:5). One većih dimenzija, koje bi pripadale prijelaznom tipu keramike, glačane su površine s gredastim izbočenjem (T. 2:4) ili bez njega i većinom su neukrasene. Zdjele manjih dimenzija ukrašene su brazdastim urezivanjem (T. 3: 3,5), rovašenjem (T. 3: 2) ili u kombinaciji (T. 3:1), te ispunjene inkrustacijom. Vrlo su česte i zdjele veoma malih dimenzija, neprecizno oblikovane, a vjerojatno su služile kao dječje igračke (T. 2: 6). Slijede zdjele zaobljenog tijela, većih i manjih dimenzija (T. 2: 3; 4: 2), zdjele zaobljenog tijela i cilindričnog vrata s trakastom ručkom (T. 4:1), te isti tip zdjele s naglašenim truhom (T. 1:8). Ove potonje, česte i na »Tržnici« (*Vučedol* 1988:114, kat. jed. 141), u pravilu su neukrasene. Od oblika nadalje izdvajaju se S-profilirane zdjele s trakastom ili tunelastom ručkom, ukrašene brazdastim urezivanjem i rovašenjem ili u kombinaciji. Tunelaste ručke često su ukrašene različitim motivima i tehnikama koje pokrivaju cijelu površinu ručke (T. 2: 2). Kupe na nozi jedan su od vodećih oblika B-2 stupnja (DIMITRIJEVIĆ 1979: 292-293), a na Ervenici su najbrojnije one na križnoj nozi (T. 4:3,6), dok su kupe na cilindričnoj nozi zastupljene samo jednim primjerkom. Kupe predstavljaju najukrašeniji keramički inventar, a posebno se ističu one s motivom svetoandrijskog križa. Ovaj se motiv obično nalazi na unutrašnjoj strani posude (T. 3:4) ili na bazi noge (T. 4:6), najčešće s motivom trokuta na vanjskom i unutrašnjem dijelu posude (T. 4: 3; 3: 4). Motivi su izvedeni tehnikom brazdastog urezivanja ispunjeni inkrustacijom. Analogije za kupe s Ervenice mogu se naći na susjednom tellu »Tržnica« (DIMITRIJEVIĆ 1979: T. 32: 8, T. 33: 7; *Vučedol* 1988: 128, kat. jed. 180; *Vučedolski Orion* 2000: 165, kat. jed. 35,36). Od ostalih oblika nađen je samo jedan primjerak zdjele na četiri čepaste nožice, ukrašen s vanjske strane motivom trokuta (T. 4: 5).

Ukrašavanje finog posuđa odlikuje se prvenstveno tehnikom brazdastog urezivanja koje je tipično za B-2 stupanj i u čijim okvirima doseže potpuni procvat (DIMITRIJEVIĆ 1979: 292). Vrlo često javlja se u kombinaciji s rovašenjem, a rjeđe s ubadanjem, pri čemu su motivi ispunjeni inkrustacijom. Motivi su izvedeni preciznim i pažljivo izrađenim urezima, a daju širok spektar geometrijskih ukrasa od običnih cik-cak traka (T. 3: 2), jednostavnih kapljicastih uboda (T. 3:3), urezanih linija (T. 3: 5), trokuta (T. 3:4; 4: 3,5), rombova (T. 2:2; 3: 3), rozeta (T. 2:1) do svetoandrijskog križa (T. 3: 4; 4: 4,6).

Iako motive i tehnike ukrašavanja poznaju i ranije kulture koje prethode vučedolskoj, izvedbom i kvalitetom ukrašavanja, te izrazitom kreativnošću u načinu oblikovanja arhitektonskog stila, vučedolska kultura stvorila je svoj prepoznatljiv stil ukrašavanja.

Od ostalih keramičkih predmeta najbrojniji su bikonični utezi (T. 5: 2), okrugli i veliki plosnati utezi, a u iskopu za plinifikaciju nađen je i jedan uteg u obliku kotača (T. 5: 3).³ U istom je iskopu nađena i jedna keramička žlica.

³ Nalaze s iskopa za plinifikaciju navodim stoga što je vjerojatno riječ o istom lokalitetu.

Relativno mali broj kamenih artefakata pokazuje uobičajenu tipologiju od sječiva, grebala do dubila. Od glačanog kamenog oruđa nađena su dva kalupasta klina (T. 5:4).

Od koštanih predmeta izdvajaju se fino obrađena koštana šila izrađena cijepanjem cjevkastih životinjskih kostiju, te dodatnim obrađivanjem na kamenu (T. 5:1). Drugu skupinu čine motike od roga s rupom za nasad drške, a služile su kao alat za obradu zemlje, koja je uz stočarstvo i lov bila jedna od osnovnih grana gospodarstva vučedolske populacije. Za razliku od vučedolskog područja koje je pogodno za razvoj stočarstva, veliko bogatstvo šumama na vinkovačkom području stvorilo je predispozicije za razvoj lovačke djelatnosti. Intenziviranjem lova kao jake gospodarske komponente stvorena je znatna stočna rezerva za potrebe trgovine (DIMITRIJEVIĆ 1979: 329-333), a bakrena rudača i bakar postaju glavnim trgovinskim artiklom u procesu razmjene. Ljevači izvan granica vučedolske kulture donose na njezin teritorij revolucionarnu tehnološku inovaciju, dvodijelni glineni kalup. Takva će inovacija potaknuti serijsku proizvodnju bakrenih predmeta, a ubrzo će i domaći majstori ovladati tehnikom metalurškog zanata (DURMAN 1988: 13-20). U takvim okolnostima vučedolska kultura u Međuriječju postaje prvi pravi nosilac metalurške djelatnosti, o čemu svjedoče i nalazi dvojnih kalupa za lijevanje bakrenih sjekira.

Na Ervenici su nađena dva dvodijelna kalupa za lijevanje bakrenih sjekira sa cilindričnim produžetkom za nasad drške. Kalup iz jame III (T. 5: 5) znatno je masivan, debelih stijenki, s ostacima utora za cilindrični produžetak za nasad drške. Drugi kalup je manjih dimenzija, tanjih stijenki, na kojemu je također vidljiv utor za nasad drške. Na susjednom tellu »Tržnica » u »Jami ljevača bakra« nađena su četiri takva dvojna kalupa (DURMAN 1984: 37-52). Zajedno s kalupima s Ervenice to su, za sada, jedini dvojni kalupi za sjekire sa cilindričnim produžetkom za nasad drške koji pripadaju kasnoklasičnom B-2 stupnju.

ZAKLJUČAK

Vučedolsko naselje na Ervenici egzistiralo je u kasnoklasičnoj B-2 fazi vučedolske kulture, paralelno sa susjednim naseljem na tellu »Tržnica«, od kojeg ga dijeli samo utok potoka Ervenice u Bosut. Većina materijala potječe iz otpadnih jama, koje su kao dio stambenih objekata bile povezane s kućnim domaćinstvima. Iako nisu nađeni ostaci nijedne intaktne kućne osnove, velika količina kućnog lijepa na cijeloj istraženoj površini, a posebno u jamama, nedvojbeno je pripadala dijelovima stambene arhitekture. Prilikom zaštitnih istraživanja na području Ervenice u Ulici M. Gupca kć.br. 9 i 13 uz veliku količinu vučedolske keramike zabilježeni su tragovi kućnih osnova od zapečene zemlje. S obzirom daje riječ o vrlo maloj udaljenosti od istraženog lokaliteta na kć.br. 4, može se zaključiti da se centar naselja nalazio na nešto povišenijem sjeveroistočnom dijelu Ervenice, dok su otpadne jame bile smještene na jugozapadnom rubnom dijelu naselja. Povišena lijeva obala Bosuta, te potok Ervenica kao komunikacijska i prirodna povezanost, pružali su pogodne uvjete za podizanje naselja. Povezanost sa susjednim tellom »Tržnica » očita je ponajprije u materijalu koji pokazuje identičnost oblika i ukrasa, a s druge strane smještajem na dva prirodno povišena prostora koje dijeli samo utok potoka Ervenice u Bosut. Daljnjim istraživanjima na području Ervenice sigurno će se dobiti cjelovita kulturna slika kako vučedolskog naselja na Ervenici, tako i cjelokupnog vučedolskog kompleksa.

BIBLIOGRAFIJA

BRUNŠMID, J. 1902 - Colonia Aurelia Cibalae. *VADH*, 6/1902: 117-166.

DIMITRIJEVIĆ, S.

- 1956. Vučedolska nalazišta na području grada Vinkovaca. *AV*, 7/1956, 4: 408^138.

- 1956a. Prilog daljem upoznavanju vučedolske kulture. *OpA*, 1/1956.
- 1966. Rezultati arheoloških iskopavanja na području vinkovačkog muzeja od 1957. do 1965. godine. *AMC*, 1/1966.
- 1977/78. Zur frage der Genese und der Gliederung der Vučedoler Kultur in dem Zwischenstromlande Donau-Drau-Sawe. *VAMZ*, 3.s., 10-11/1977-1978: 1-96.
- 1979. Vučedolska kultura i vučedolski kulturni kompleks. *PJZ*, 3,1979: 267-341.
- 1979a. Arheološka topografija i izbor nalaza s vinkovačkog tla. *Corolla memoriae Iosepho Brunšmid dicata. IzdHAD*, 4/1979: 133-200.

DIZDAR, M. 2001 -*Latenska naselja na vinkovačkom području*. Zagreb, 2001.

DIZDAR, M. - KRZNARIĆ ŠKRIVANKO, M. 1999/00 - Prilog poznavanju arhitekture starčevačke kulture u Vinkovcima. *VAMZ*, 3. s., 32-33/1999-2000: 7-22.

DURMAN, A.

- 1983. Metalurgija vučedolskog kompleksa. *OpA*, 8/1983.
- 1984. Ostava kalupa vučedolskog ljevača bakra iz Vinkovaca. *IzdHAD*, 9/1984: 37-52.
- 1988. Vučedolska kultura. *Vučedol, treće tisućljeće p.n.e.*, katalog izložbe. Zagreb, 1988:13-20.

ISKRA-JANOŠIĆ, I.

- 1984. Arheološka istraživanja na području općine Vinkovci. *IzdHAD*, 9/1984: 143-152.
- 1993. Povijesni pregled arheoloških istraživanja u Vinkovcima. *GOMHV*, 10/1993: 61-78.

KRZNARIĆ ŠKRIVANKO, M.

- 1994. Ervenica - zaštitno iskopavanje, *ObHAD*, 26/1994:5: 38-39.
- 1999. Bakreno i rano brončano doba. *Vinkovci u svijetu arheologije*. Katalog izložbe. Vinkovci, 1999: 21-30.

VUČEDOLSKI ORION, 2000. Katalog izložbe. Zagreb. 2000.

SUMMARY

THE VUČEDOL SETTLEMENT AT ERVENICA IN VINKOVCI

Located on the plain between the Đakovo and the Vinkovci plateau, Vinkovci has always been an area of continuous cultural succession. The Bosut river, the longest of the Sava tributaries, meanders through this area for 186 km, with the Ervenica stream providing a direct connection between the Posavina region and the Drava-Dunav plain. The left bank of the Bosut is far more elevated than the right one and thus better protected from floods and well-suited for settlement. It is in this area that the first prehistoric settlements in the Vinkovci area developed. Undoubtedly among the most significant of these is the large Vučedol settlement, known in literature as the »Tržnica« teli. The large-scale salvage excavations conducted in the city since the middle of the last century have so far revealed a surface area of around 10000m² of this large Vučedol settlement.

The 1994 salvage excavations conducted in 4 Matija Gubec Street in the Ervenica area revealed the existence of another Vučedol settlement, separated from the »Tržnica« teli only by the confluence of the Ervenica stream and the Bosut river. Ervenica is also located on the left, elevated bank of the Bosut, to the southwest of the central city square - a mere 100 metres from the »Tržnica« teli (Map 1). The excavations covering around 1000m² indicate a continuity of settlement from the Starčevac, Vučedol and the Celtic Latène cultures to the Roman period. The Vučedol cultural layer yielded the largest amount of material, mostly found in the five registered pits. All the material belongs to the later classical B-2 phase of the Vučedol culture (according to the classification of S. Dimitrije-

vić). Beside pottery and other artefacts for everyday use, all the pits abounded in charcoal, ashes, shells, bones, snail shells and house daub. These pits were probably originally used as food storage pits, while in their secondary function - as we find them today - they were filled with waste material. The pits and the house, usually located near each other, formed the household unit. Although no remains of an intact house base were found on the locality in 4 Matija Gubec Street, the floor traces and the large amounts of house daub found on the entire excavated area indicate the existence of houses in the vicinity. This assumption is supported by the registered house bases made of fired clay at numbers 9 and 13 in the same street, as well as by the large amounts of house daub and pottery in the area from numbers 7 to 19, discovered during supervision of the digging of a canal for gas pipes. The pits discovered in the excavations in 4 Matija Gubec Street obviously belonged to a part of the settlement, that is, to the house bases at No 9 and No 13. As the terrain toward the eastern part of Ervenica rises, the southwest rim of the settlement containing the refuse pits was excavated, while the houses were located on the elevated northeast part. For the most part, the material belongs to the inventory of coarse vessels for everyday use, while the large amount of fine pottery indicates that some forms of fine pottery were also used for everyday purposes. Dark grey and black pottery dominates, while the ochre and red shades are probably the result of burning. The pottery is of a very good quality, made from highly purified clay with no traces of sand. Among the coarse vessels, the most numerous are pots with S-profiled body (T. 1:5,7) and pots with S-profiled body and cylindrical neck (T. 1:2). Most of the pots bear barbotine decorations on the belly and stick impressions below the rim, as well as on the transition of the belly to the neck (T. 1:5). Combinations including plastic appliqué built on the extended Neolithic tradition (T. 1:7). Next in number are rounded bowls (T. 1:6), tablets with a band-like protrusion (T. 1:4) or without one (T. 1:3), biconical pots with inverted neck and everted rim (T. 1:1), and rounded pots.

The fine pottery is mostly dark grey or black in colour, with a polished surface. The dominant form are bowls, most of them biconical bowls with an everted rim (T. 2:4,5). Most of the larger ones bear no decorations and only have a polished surface, while the smaller ones are decorated with furrow incisions (T. 3:3,5), tallying (T. 3:2) or a combination of these, (T. 3:1), and are encrusted. There are also some large and small bowls with a rounded body (T. 2:3; 4:2), bowls with a rounded body and cylindrical neck with a band-like handle (T. 4:1), as well as bowls of this type with a pronounced belly (T. 1:8). Footed beakers are one of the most prominent forms of the B-2 phase, and at Ervenica the most numerous are cross-footed beakers (T. 4:3,6), while there is only one beaker with a cylindrical foot. The beakers are the most richly ornamented form among the inventory of pottery. The most prominent are beakers bearing the motif of St. Andrew's cross, usually on the inside of the vessel (T. 3:4) or on the foot base (T. 4:6), and mostly accompanied by a triangular design on both the outside and the inside of the vessel (T. 4:3; 3:4). The most frequent form of fine pottery decoration is furrow incision, typical of the B-2 phase during which it flourished. It is frequently combined with tallying and somewhat less frequently stabbing, with encrusted patterns. The patterns are precisely and carefully incised, comprising a wide range of geometric designs from ordinary zigzag bands, simple drop-like stabs, incised lines, triangles, rhombi, rosettes to the shape of St. Andrew's cross. These vessel forms make up the typical inventory of the late classical B-2 phase of the Vučedol culture. The closest analogies can be found on the »Tržnica« teli itself.

As for the other clay artefacts, the most numerous are biconical weights (T.5: 2) and large round and flat weights. The relatively small amount of stone artefacts reveals the usual typology comprising blades, scrapers and borers. As for polished stone tools, two mould-shaped wedges were found (T. 5: 4).

Among the bone artefacts, prominent are finely executed bone awls (T. 5: 1) and horn spades with a shaft hole. The spades were used in agriculture, which was one of the main branches of the

Vučedol culture economy, along with cattle breeding and hunting. Two double moulds for casting copper axes testify to the development of metallurgy. The mould from pit III (T. 5: 5) is quite massive, with thick walls, and bears the remains of a groove for a cylindrical shaft. The other mould is somewhat smaller. Four double moulds of this kind were found on the neighbouring »Tržnica« teli, in the »Copper Caster's Pit«. Along with the Ervenica moulds, these are so far the only double moulds for axes with cylindrical shafts belonging to the late classical B-2 phase.

The excavations in 4 Matija Gubec Street indicate the coexistence of two Vučedol settlements - one at Ervenica and one on the »Tržnica« teli. The connection between the Ervenica settlement and the neighbouring »Tržnica« teli is most obviously revealed by the identical forms and decorations of the material, but also by their location on two naturally elevated areas separated only by the confluence of the Ervenica stream and the Bosut river.

Rukopis primljen 27.IX.2002.

Rukopis prihvaćen 28.IX.2002.

Karta 1

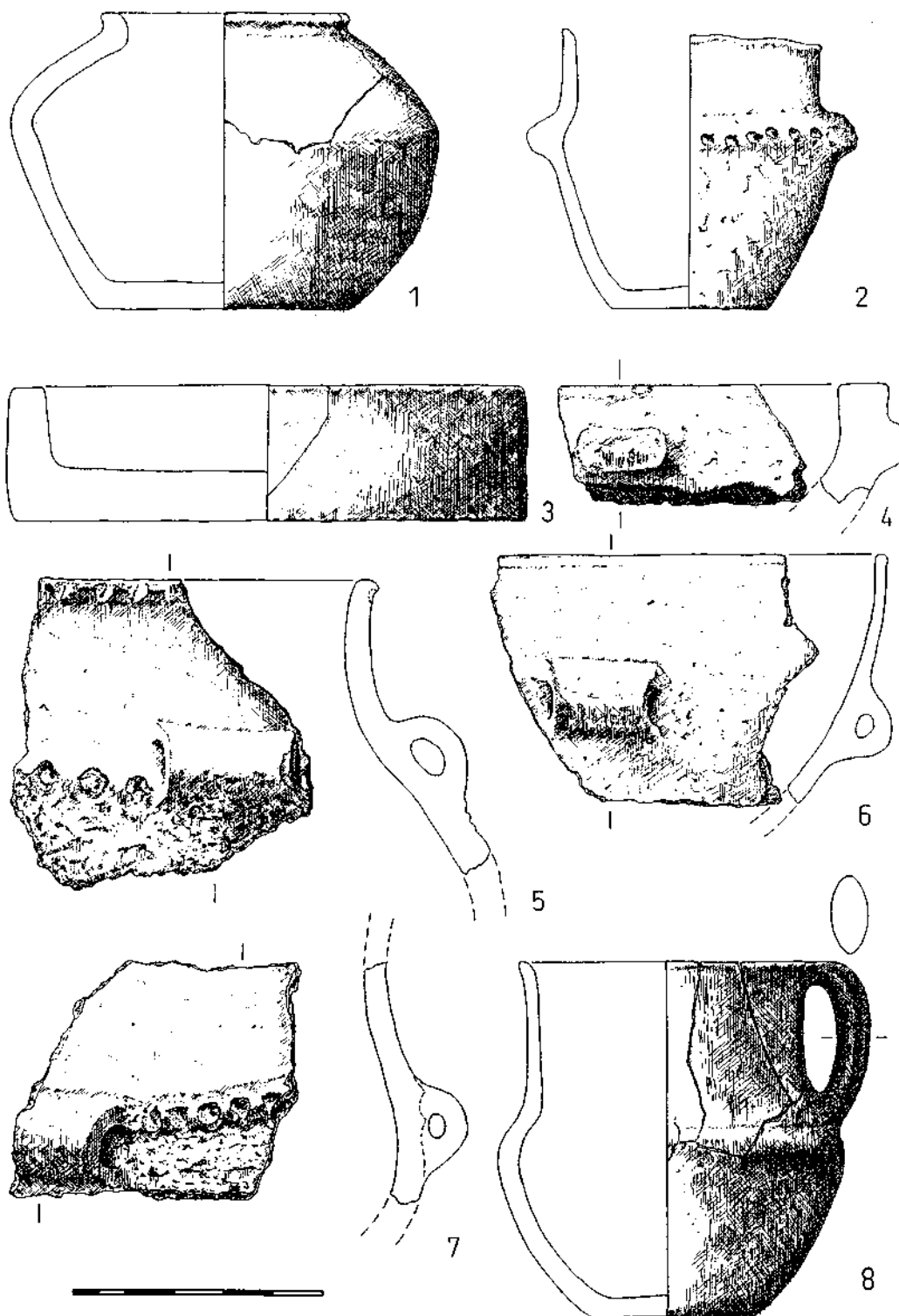

Tabla 1

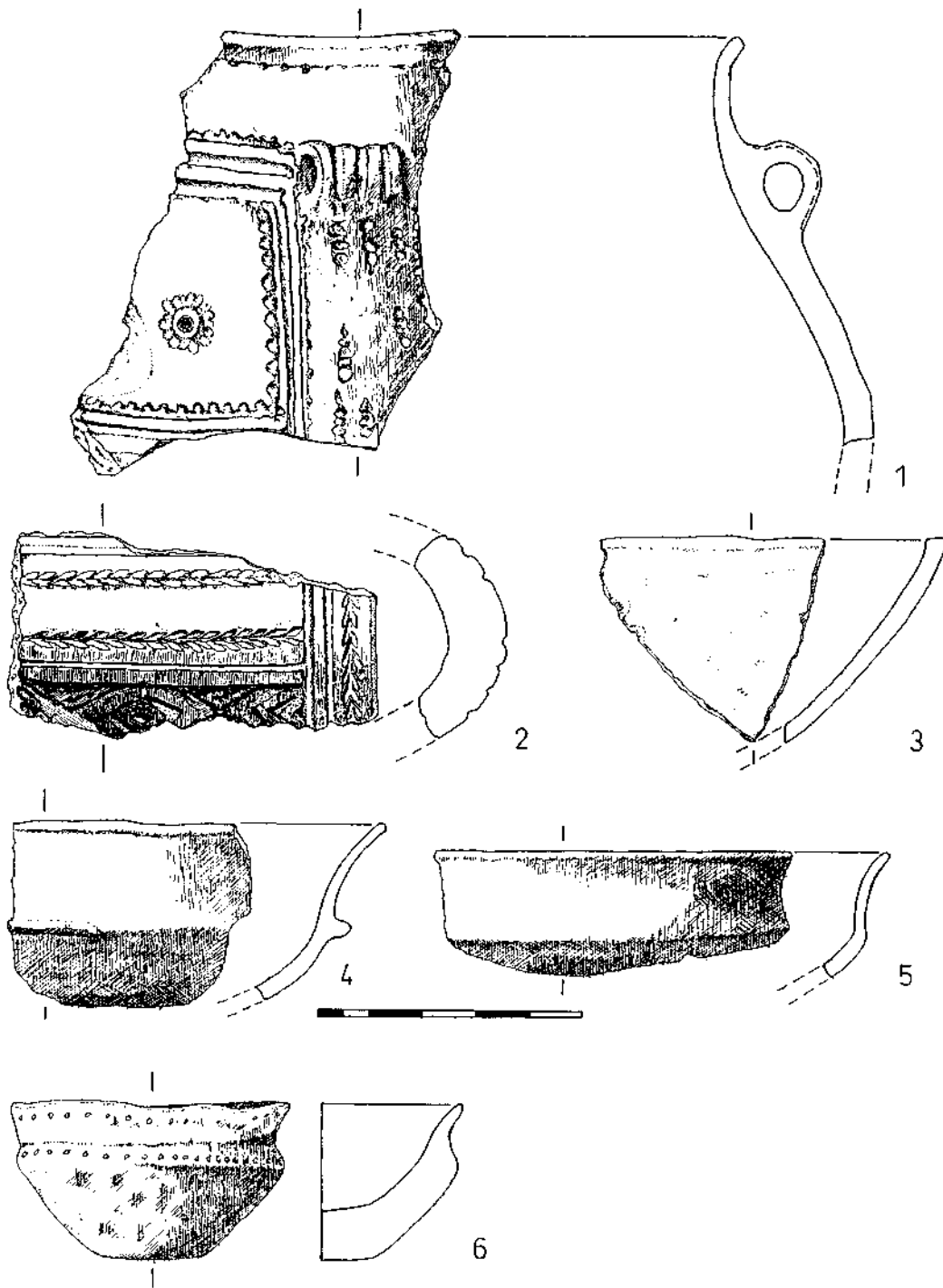

Tabla 2

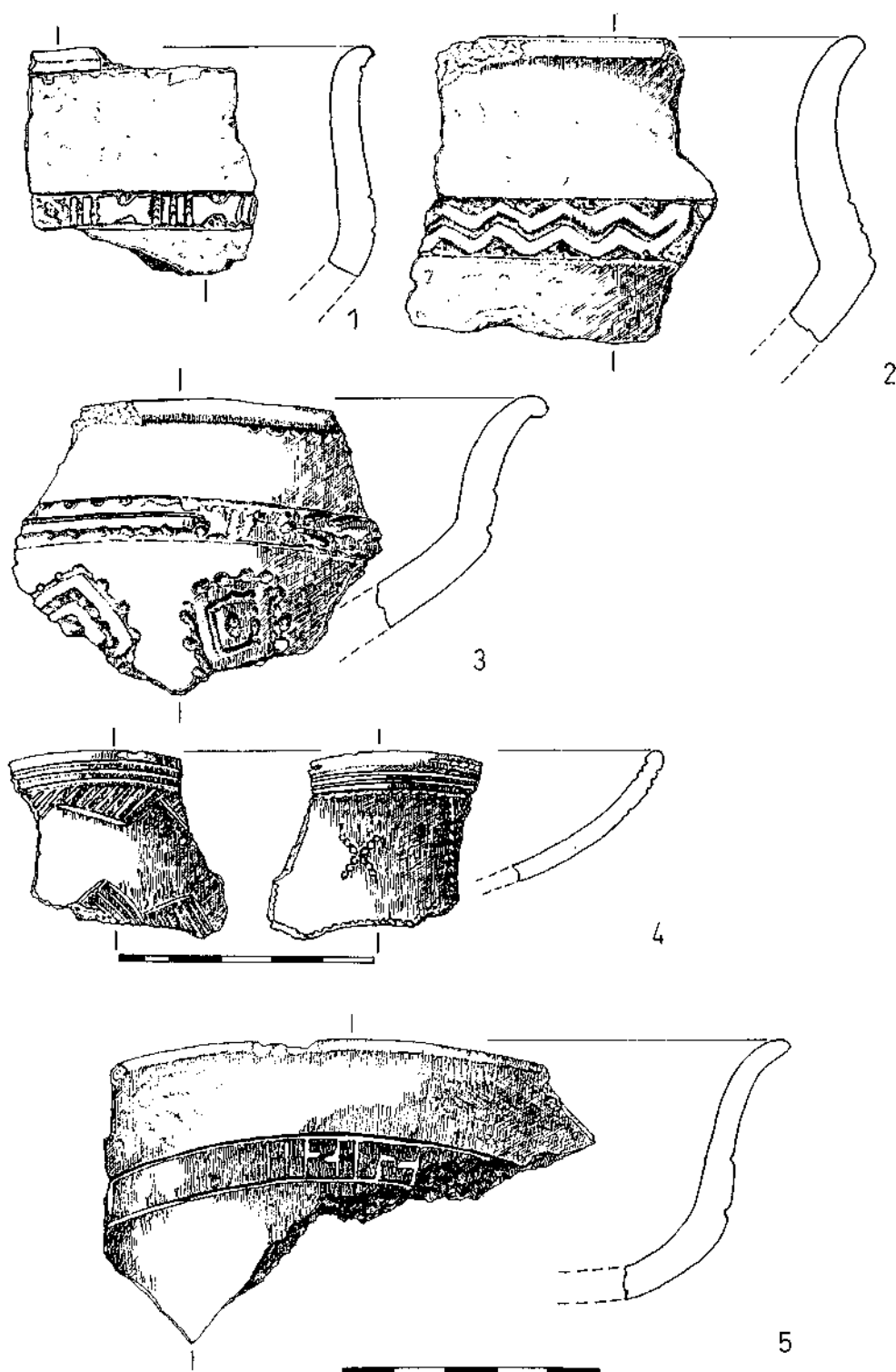

Tabla 3

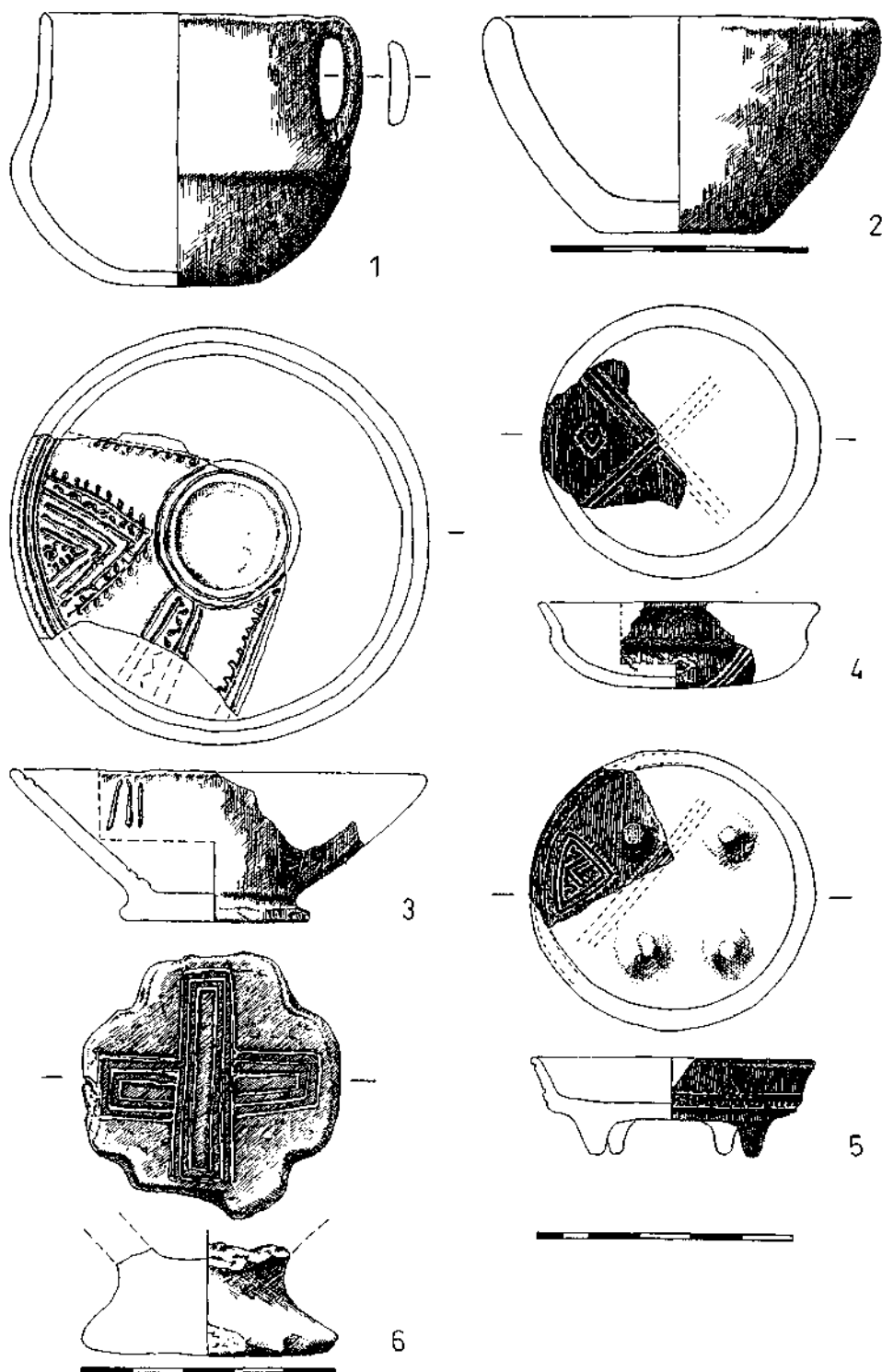

Tabla 4

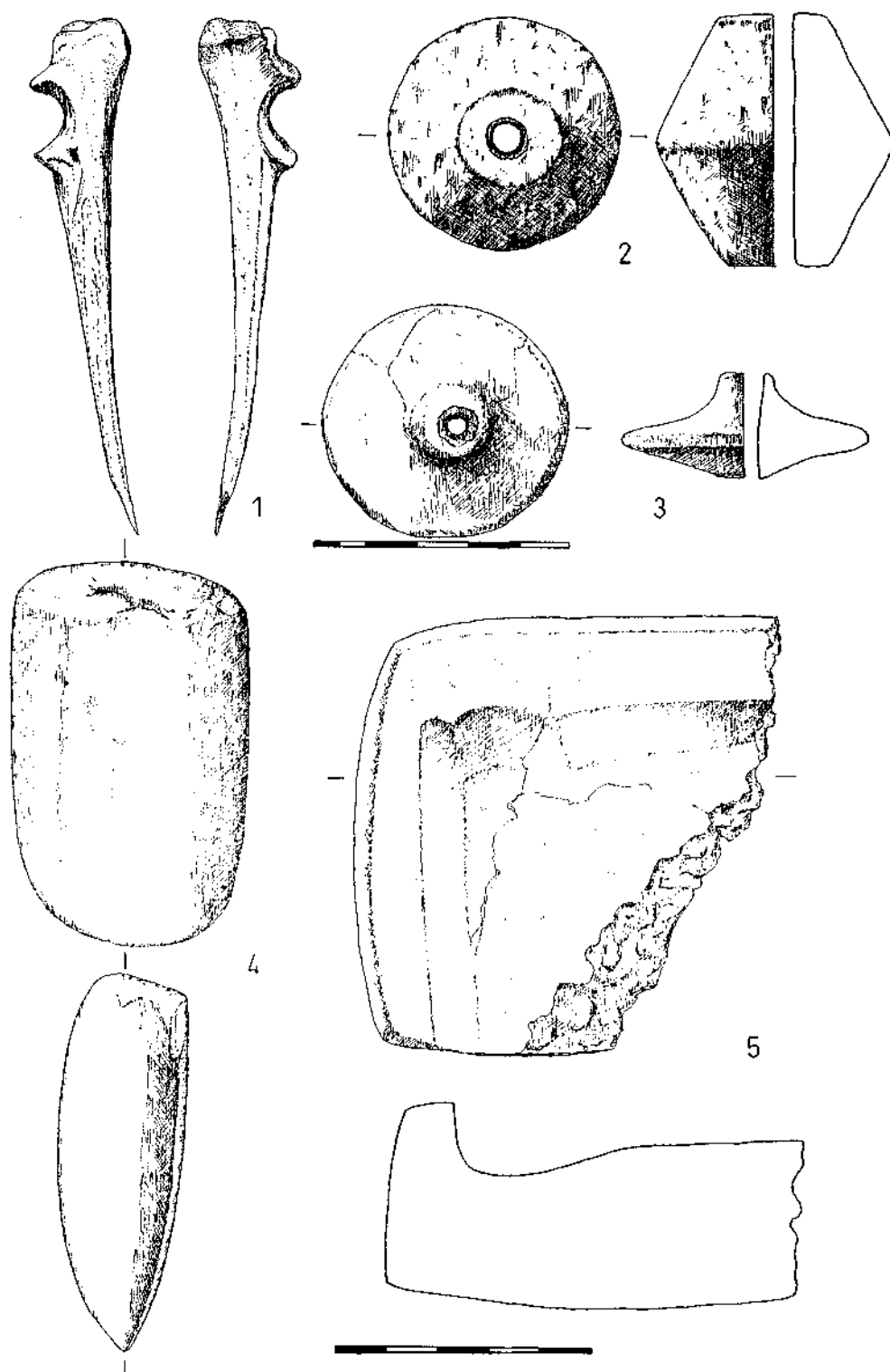

Tabla 5